

ΚΑΠΟΙΟ ΑΤΟΜΟ ΠΟΥ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΕΙΤΕ ΑΙΣΘΑΝΕΤΑΙ ΑΒΟΛΑ ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΣΚΕΨΗΣ ΓΙΑΤΙ ΒΡΙΣΚΕΙ ΤΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΚΑΠΩΣ ΑΔΙΑΚΡΙΤΗ ΚΑΙ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ.

Η γνώση του κοινωνικού και/ή ιατρικού ιστορικού ενός ατόμου είναι απαραίτητη για τον επαγγελματία για να προσδιορίσει το καταλληλότερο θεραπευτικό πλάνο και τη μέθοδο με την οποία θα προσεγγίσει το άτομο. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο η πρώτη επίσκεψη στις υπηρεσίες υγείας και κοινωνικής πρόνοιας, παίζει καθοριστικό ρόλο για τον καθορισμό των επόμενων βημάτων που πρέπει να γίνουν. Μερικές φορές, λόγω της έλλειψης πρόσβασης στο ιατρικό ιστορικό και της απουσίας αρχείων, οι επαγγελματίες πρέπει να αντιμετωπίσουν τον κίνδυνο της λήψης ενός ανεπαρκούς ιστορικού. Η αναποτελεσματική επικοινωνία μεταξύ επαγγελματία και ατόμου και η έλλειψη υπηρεσιών διερμηνείας μπορούν επίσης, να περιπλέξουν τη διαδικασία λήψης ιστορικού και της κατανόησης των προβλημάτων του ατόμου. Αυτά μπορεί να οδηγήσουν σε αναποτελεσματική θεραπεία και ανεπαρκή βοήθεια για το άτομο. Επιπλέον, ένα άλλο ζήτημα που πρέπει να ληφθεί υπόψη ειδικά σε θέματα ψυχικής υγείας είναι οι πολιτισμικές πτυχές της ψυχικής υγείας και της ασθένειας που διαφέρουν από τη μια κουλτούρα στην άλλη και μπορούν να οδηγήσουν σε παρεξηγήσεις. Σε αυτό το πλαίσιο, η δημιουργία μίας αποτελεσματικής και ξεκάθαρης πρώτης επίσκεψης θα βοηθήσει τους επαγγελματίες να αποκτήσουν μια ολοκληρωμένη εικόνα του ατόμου.

01

Μιλήστε με απλό και κατανοητό τόνο. Μην χρησιμοποιείτε υπερβολικά τεχνικούς όρους. Εξηγήστε τους λόγους για τους οποίους είναι σημαντικό να γνωρίζετε το ιστορικό τους και διευκρινίστε ότι η εργασία σας δεν συνδέεται με άλλες κρατικές διαδικασίες.

02

Ζητήστε πληροφορίες από την οικογένεια για προηγούμενες εμπειρίες σωματικών ή ψυχικών προβλημάτων, εάν θεωρείτε ότι είναι απαραίτητες. Χρησιμοποιήστε τις πληροφορίες ως "γέφυρα" ανάμεσα σε εσάς και το άτομο.

03

Χρησιμοποιήστε εικόνες, εάν είναι δυνατόν και αν είναι κατάλληλες για να κατανοήσετε το ιστορικό του ατόμου.

04

ΣΤΗΝ ΠΡΑΞΗ

Μια νοσηλεύτρια στο τμήμα των Επειγόντων υποδέχεται μια νεαρή μετανάστρια που συνοδεύεται από τον σύζυγό της. Η γυναίκα δεν μπορεί να μιλήσει την εθνική γλώσσα, ούτε αγγλικά και έτσι, ο σύζυγός της μεταφράζει αυτά που λέει η νοσηλεύτρια σε αυτήν.

Αυτή είναι η πρώτη φορά της γυναίκας σε Επείγοντα άλλης χώρας και έχει έναν έντονο πόνο στο στομάχι. Η νοσηλεύτρια δεν μπορεί να βρει το ιατρικό ιστορικό της στο κοινό νοσοκομειακό σύστημα, επομένως αρχίζει να ρωτάει τον άντρα της λεπτομέρειες σχετικά με την κατάστασή της (προηγούμενες αρρώστιες ή ασθένειες, προηγούμενες εγκυμοσύνες, συγκεκριμένα φάρμακα κ.λπ.). Μετά από λίγο, τόσο η γυναίκα όσο και ο σύζυγός της αισθάνονται άβολα, θέλουν να σταματήσουν την επίσκεψη και να φύγουν από το νοσοκομείο, αν και η γυναίκα αισθάνεται πολύ άσχημα. Νιώθουν εκφοβισμένοι από τη στάση της νοσηλεύτριας, επειδή δεν καταλαβαίνουν τον λόγο για τόσες πολλές προσωπικές ερωτήσεις.

ΛΥΣΗ

Η νοσηλεύτρια ή κάποια συνάδελφος της μπορεί να συνοδεύσει το ζευγάρι σε ξεχωριστό δωμάτιο, όπου μπορεί να τους εξηγήσει καλύτερα γιατί είναι χρήσιμο για το προσωπικό των επειγόντων να γνωρίζουν το ιστορικό της και ότι όλες αυτές οι πληροφορίες δεν θα χρησιμοποιηθούν για κανέναν άλλο λόγο, ούτε θα κοινοποιηθούν σε κανέναν χωρίς τη ρητή άδειά τους.

Εταίροι Έργου:

Περισσότερες πληροφορίες:
www.i-care-project.net

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

The I-CARE project has been funded with support from the European Commission. This publication reflects the views only of the author, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.